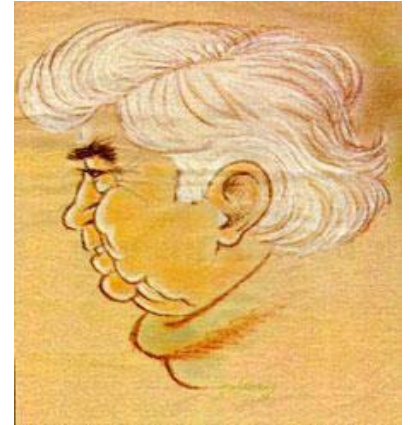

تۆچیت؟

«عەزیز نسین» لە ژبانی خۆی دەدوێ (۱۹۶۸)

ناسر ئەمین نژاد لە فارسییەوه کردووێ بە کوردی

باوکم لە تەمەنی دوانزە سالاندا لە گوندیکی «ئەنادۆل» هەو هاتە «ئەستانبول». دایکیشم هەروا بە گچکەیی لە گوندیکی تری هەر ئەو ناوچەییە خۆی گەیاندبوو ئەستانبول. ئەم دوو دەبوو ئەو سەفەرە بکەن، دەنا چۆن دەیاننوانی لە ئەستانبول یەکتەر بگرنەوه، زەماوەند بکەن و چۆن ئەمن دەمتوانی لە دایک بێم.

بە دەست خۆم نەبوو هەر بۆیە لە رۆژگاریکی زۆر نالەبار و لە قریژترین رۆژەکانی شەری یەکەمی جیهانی و لە سالی ۱۹۱۵، لە جینگایەکی زۆر خراپ بە ناوی «دورگەیی هیبلی» لە دایک بووم. «هیبلی» هاوینەهه‌واری دەولەمەندەکانی تورکیەییە و لە نزیک ئەستانبول هەلکەوتووە. لەو شویتەدا پۆلدارەکان ناتوانن بە بێ خەلکی هەژار و نەدار بژین، ئیمەش لەو دورگەییەدا دەژیان.

بەم قسانەم نامەوێ بڵێم کە مرۆییەکی چارەڕەش بووم، نا، بە پێچەوانە زۆریش بەختەوهرم کە لە خیزانیکی دەولەمەند و بەگلەری ماقولزایە و سەر بەدەرەوه هەلنەکەوتووم.

ناوم «نەسەرەت»ە، ئەمە وشەییەکی عەرەبییە و مانای «یارمەتی خودا» دەگەییەنێ. ئەم وشەییە زۆر لەگەڵ باری گوزەرانی خاوخیزانیی ئیمەدا یەکی دەگرته‌وه، چونکا جگە لە یارمەتی خودا هیچ هیواهیەکی دیکەیان شک نەدەبرد.

«سپارت»ە کۆنەکان منالە لاواز و بابردەلەکانیان بە دەستی خۆیان دەکوشت، تەنیا منالە تۆکمە و بۆشناخەکانیان دەهینشتەوه. بەلام ئەم رەوتی هەلبژاردنە بۆ ئیمەیی تورک، بە دەست سروشت و کۆمەلگاو بوو. ئەگەر پیتان بڵێم کە چوار برام هەر بە ساوایی سەریان نایەوه — چونکا نەیاننوانی بوو لە بارودۆخی زۆر ئەستەمدا گیان دەربەرن — ئەودەم تێدەگەن کە ئەمن چەندە سەر قورس بووبیتم کە گیانم دەرباز کردوو. بەلام دایکم لە تەمەنی ۲۶ سالیدا سەری نایەوه و ئەم دنیا جوانەیی بۆ بەهیزەکان بەجیهیشت.

هەلومەرج لە ولاتانی سەرمایه‌داریدا بۆ بازرگانەکان باشە و لە ولاتانی سوسیالیستیش بۆ نوسەران. بەو مانایە ئەگەر کەسیک عەقڵی ژبانی هەبیت دەبی لە ولاتانی سەرمایه‌داریدا خۆی بە بازرگانییەوه خەریک بکا و لە ولاتانی سوسیالیستیشدا ببیتە نوسەر. بەلام من سەرەرای ئەوهی لە تورکیای کۆلکە سەرمایه‌داریدا دەژيام و تاقە کەسیکیش لە ناو خیزانەکانماندا خۆیندەوار نەبوو، بریارمدا بێمە نوسەر.

باوکیشم وەک هەموو باوکیکی باش کە منالەکانیان دەعاملین و شیوهی بیرکردنەوهیان فیژدەکەن پێیوتم: «کوره ئەم عەقلە گەوجانەییە نووسین لە میشکی خۆت دەرکە، بە تەنگ کاریکی باش و شەرافەتمەندانەوه بە، تا بتوانی پێوهی بژیت» بەلام من بە گویم نەکرد.

سەر قورسییەکانی من هەروا درێژەیی هەبوو. هیوام ئەوه بوو قەلەم بە دەستەوه بگرم، بێمە نوسەر، کەچی چومە قوتابخانەییەک کە تەنگیان دایە دەستم.

لە سالەکانی یەکەمی ژیانمدا نەمتوانی ئەو کارانە بکەم کە دلم پێنایەوه بوو، حەزم لەو کارانەش نەبوو کە دەمکردن. دەمەویست بێمە نوسەر، بەلام لە سەربازی سەرم دەرھینا. ئەودەم قوتابخانەیی سەربازی تاقە دەرڤەت و شوینیک بوو کە منالانی هەژار و بێئەنوا دەیاننوانی بەخۆرای دەرسی تیدا بخوینن، بۆیە بەناچار ریگای یەکیک لەو قوتابخانانەم گرتە بەر.

سالی ۱۹۳۳

وهك هه‌میشه دره‌نگوه‌خت گه‌یشتمه‌جی. ئەمجاره هه‌موو ناوه جوانه‌كان ته‌واو ببوون، هه‌چ ناویکی خه‌زانیی نه‌مابوو كه بتوانم شانازی پێوه بکه‌م. به‌ناچار «نسین» م‌هه‌لگرت. «نسین» یانی «تۆ چیت». هه‌ركات كه ناوم ده‌به‌ن بێر له‌وه ده‌که‌مه‌وه كه له راستیدا من چیم.

له‌سالی ۱۹۳۷دا بوومه ئەفسه‌ر، بووم به‌ ناپلئۆن. برۆام پێناکه‌ن؟! تازه من یه‌که‌یک له‌ ناپلئۆنه‌كان بووم. هه‌موو ئەفسه‌ره نوێکان پێیانوابوو كه ناپلئۆن. هه‌ندیکیان ئەم نه‌خۆشیه‌یان له‌کۆل نه‌بووه‌وه و هه‌تا مردن له‌گه‌ل خۆیان راکه‌شيان کرد. ژماره‌یه‌کیش پاش ماوه‌یه‌ک له‌ ئەستۆی خۆیان دامالی. «ناپلئۆنیزم» نه‌خۆشیه‌کی پرمه‌ترسییه و خه‌لکی دیکه‌ش ده‌یگرنه‌وه، نیشه‌انه‌کانی ئەمانه‌ن: - نه‌خۆشه‌كان ته‌نیا بێر له‌ سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی ناپلئۆن ده‌که‌نه‌وه، نه‌ک تیکشکانه‌کانی. ئەوانه نه‌خه‌شه‌ی دنیا له‌به‌ر ده‌می خۆیاندا داده‌نێن و به‌ قه‌له‌میکی سوور و به‌ پینچ ده‌قیقه هه‌مووی داگیر ده‌که‌ن، پاشان خه‌می ئەوه دایان ده‌گری كه بۆچی دنیا هه‌ینده بچوکه. ئەوانه له‌ که‌سیک ده‌چن كه یاویان هه‌یه و گه‌رم داها‌توون و ده‌راوی‌نن. مه‌ترسی دیکه‌ش هه‌ن. له‌ قۆناغه‌کانی دواتر دا له‌وانه‌یه بێر له‌وه بکه‌نه‌وه كه بوونه‌ته ته‌یموره‌ شه‌ل، چه‌نگه‌زخان، ئاتیا، هانیبال یاخود ته‌نانه‌ت هه‌یتله‌ر.

من وه‌ک ئەفسه‌ریکی تازه‌کوره‌ی بیست و دوو سی‌ سالی له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا به‌ میدادیکی سوور دنیا‌م داگیر کرد. گری‌ ناپلئۆنییه‌که‌م یه‌ک دوو سالیکی پێچوو. هه‌لبه‌ت ئەوه‌ش بلێم كه له‌ ماوه‌یه‌دا قه‌ت هه‌چ مه‌یلیکم به‌ره‌و فاشیزم نه‌بوو.

له‌ منالیه‌وه هه‌زم له‌وه بوو كه بیمه‌ شانۆنوس. له‌ ئەرتشه‌دا به‌شی شانۆ له‌گۆریدا نه‌بوو، هه‌ر به‌شی پیا‌ده‌نیزام، تانگ و تۆپخانه‌مان هه‌بوو، بۆیه به‌ شوێن رینگا و ده‌رفه‌تیکه‌وه بووم كه بتوانم لێی بیمه‌ده‌ر و ئاخیه‌که‌ی له‌ سالی ۱۹۴۴دا رزگاریم هات.

هه‌ندیک له‌ ئەفسه‌ره‌كان ته‌نانه‌ت پاش ئەوه‌ی ده‌بن به‌ ژنرالی‌ش مه‌راقی نووسینی شیع‌ر یان رومانیان له‌ دلدايه، هه‌لبه‌ت بۆ پێخۆشبوونی خه‌لکی دیکه

نه‌ک خۆیان. به‌لام ئەگه‌ر شاعیریکی په‌نجا سالیه‌وه‌ی بیه‌وه‌ی بیه‌ته‌ فه‌رمانده‌ی ئەرتشه‌ش، ئەمه به‌ کاریکی گه‌وجانه و بیمانی له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن.

ئەمن هه‌ر له‌سه‌رده‌می سه‌ربازییه‌وه نووسینی داستانم ده‌ستپیکرد. ئەوه‌دم ئەگه‌ر سه‌ربازیکی شتیکی بۆ رۆژنامه‌كان ده‌نووسی له‌گه‌ل لالووتی "پێشقه‌راوله‌كان" به‌ره‌ورووده‌بووه‌وه، هه‌ر بۆیه به‌ ناوی خۆمه‌وه نه‌مده‌نووسی، ناوی باوکم واته «عه‌زیز نسین» م‌له‌سه‌ر نووسراوه‌كانم دانا و ئیتر ناوه‌که‌ی خۆم «نه‌سه‌ره‌ت نسین» کوێر بووه‌وه.

ئەوان منیان وه‌ک نووسه‌ریکی لاو ده‌ناسی، له‌حالی‌کدا باوکم پێر بوو. جاریکیان بۆ راپه‌راندنی کاریکی خۆی سه‌ردانی دایره‌یه‌کی ده‌وله‌تی کردبوو، کاتی وتبووی ناوم «عه‌زیز نسین» هه‌ باوه‌ریان پێنه‌کردبوو. هه‌لبه‌ت ئەو فه‌قیره تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی هه‌ر له‌ ته‌قه‌لای ئەوه‌دا بوو كه بیسه‌لمی‌تی ناوی «عه‌زیز نسین» ه.

سالانی دواتریش، ئەوه‌دم كه کتیه‌كانم وه‌رگیردانه سه‌ر زمانی دیکه و ده‌مه‌ویست مافی نووسراوه‌كانم كه به‌ ناوی «عه‌زیز نسین» هه‌بوو، وه‌رگرم، تووشی گه‌چه‌لی زور هاتم و ده‌بوو تا ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ول بده‌م ئەوه‌ بسه‌لمی‌تم كه ناوم «عه‌زیز نسین» ه، هه‌رچه‌ند له‌ ناسنامه‌شدا «نه‌سه‌ره‌ت نسین» بم.

ئەم رۆژانه که‌سانیکی زۆر فیزی ئەوه لێده‌ده‌ن كه شاعیرن، پیا‌نوایه‌ ئەو شته‌ی ده‌لێن شیع‌ره، ئەمانه بۆیه وا بیره‌ده‌که‌نه‌وه چونکا بایه‌خه‌یک بۆ شیع‌ر دانانین. من پێموایه شاعیر بوون فه‌ن و هونه‌ریکی مه‌زنه، چونکا زۆربه‌ی ئەو نووسه‌رانه‌ی كه شاعیریکی باش ده‌رنه‌چوون، مه‌جبوور بوون بینه نووسه‌رانیکی ناسراوی سه‌رکه‌وتوو. من ئەمه‌م له‌به‌ر خۆم نیه كه ده‌لییم. من نیشه‌انم داوه كه چۆن ده‌کرێ شیع‌ری خراپ بگوت‌رێ. سه‌ره‌رای ئەوه‌ش شیع‌ره‌كانم سه‌رنجیکی زۆری راکه‌شاوه، ئەمه‌ش له‌به‌ر ئەوه نیه كه زۆر جوان و ریکوپیکن، به‌لکو له‌به‌ر ناوی ئەو ژنه‌یه كه له‌ کۆتایی شیع‌ره‌کانمدا هاتوو. ئەمن شیع‌ره‌كانم به‌ ناوی خوا‌زراوی ژنیکه‌وه بلاوکرده‌وته‌وه، ئەمه‌ وای کرد نامه‌یه‌کی زۆری دلدارانه بۆ ئەو ژنه‌ بنوس‌رێ.

هر له منالیهوه پیمخو شیبوو شتیک بنووسم که فرمیسک له چاوی خه لک بگه ریتتی. بهم مه به سته به سه رهاتیکم نووسی و ناردم بؤ گوڤاریک، سه نووسه ری ئه و گوڤاره به پیچه وانه لئی تیگه یشتیوو، له جیاتی گریان دابووی له قاقای پیکه نین، پاش ئه ویش هه موان که وتبوونه پیکه نین، دواتر ناچار بوو فرمیسه که کانی بسریته وه و بلی، زور باشبوو، دیسان لهم به سه رهاتانه مان بؤ بنووسه.

ئه م ره وته له نووسینه کانددا هه وا دریزه ی پهیدا کرد. خوینه ری به ره مه کانم به زور به ی ئه و بابه تانه پیده که نین که بؤ گریان دیان نووسیومه. راستان گه ره که پاشانیش که وهک نووسه ریکی ته نزنووس ناسرام، هه ره نه مده زانی ته نزن چیه و به ری چ داریکه. ته نانه ت ئیستاش نازانم بلیم چیه. من نووسینی ته نزن له کردنه که یه وه فیبر بووم. زور جار وام لیده پرسن که ته نزن چیه، تۆم ز نوسخه و فورمولیکی به دانسته یه، من هیچ فورمولیک شک نابه م، ئه وهنده ی ده زانم که ته نزن بابه تیکی جیدییه.

حکومت له سالی ۱۹۴۵ دنه ی هه زاران کۆنه په رستی دا، تا روژنامه ی «تان» له نیو به رن. منیش له وئ کارم ده کرد و پاشان ئه ویشم چوو. ئه وانه هیچ نووسراوه یه کیان به ناوی منه وه وهر نه ده گرت، هه ر بۆیه به ناوی زیاتر له دووسه د که سی جۆر به جۆر وه بابه تم بؤ روژنامه کان ده نووسی. هه ر له سه روتار و نه قل و قسه ی خو شه وه بگره هه تا راپورت و چاوپیکه وتن و به سه رهات و رومانی پۆلیسی. هه ر ئه وهنده ی خاوه ن روژنامه ده یزانی ئه وه منم، خیرا ناویکی دیکه م ده دۆزیه وه و ئه وئ کۆنم فری ده دا.

ئه و ناوه داتاشراوانه م شتی جۆر به جۆر لئ که وتوونه ته وه... بؤ نمونه به تیگه لکی شیک له ناوی کچیک و کوریک، ناویکی خوازراوی «روئیا ئاته ش» م ساز کرد بوو، بهم ناوه وه کتیبیکم بؤ منالان نووسی، حکومت ئاگای له مه نه بوو، هه ر بۆیه له هه موو قوتابخانه کانی منالاندا که لکیان لیوه ده گرت. ته نانه ت ناوی «روئیا ئاته ش» وهک نووسه ریکی ژن چوووه ناو کتیبینامه ی نووسه رانی ژنی تورک و بلاو کرایه وه.

جاریکی دیکه سه برده یه کم به ناویکی خوازراوی فه رانسه ییه وه، له گوڤاریکدا بلاو کرده وه، دواتر دیتم له گولبژیریکی ته نزه کانی دنیا دا وهک ته نزیکی فه رانسه یی له قه له م درابوو.

داستانیکی دیکه شم هه بوو که به ناویکی ساخته ی چینیه وه بلاوم کرد بووه وه، دواتر بینیم که له گوڤاریکی دیکه دا وهک وه رگیز دراویک له زمانی چینیه وه بلاو کراوه ته وه.

له و ماوانه شدا که نه مده توانی شت بنووسم زور کاری دیکه شم تاقیکرد و نه ته وه، وهک ورده واله فروشی و ده ستگیزی، حسابداری، روژنامه فروشی و وینه گری. هه لبه ت ئه وه ش بلیم که هیچ کامیانم به باشی نه بردۆته پیش.

له سه ر نووسراوه کانم ماوه ی پینچ سال و نیو گیراوم. شه ش مانگی ئه و ماوه یه له بهر داوی «مه له ک فاروق» پاشای میسر و ره زاشای ئیران بوو. ئه وانه وتبوویان ئه من سووکایه تیم پیکرد وون. له ریگای سه فیره کانیانه وه له ئانکارا منیان راکیشی دادگا کرد و شه ش مانگیان به کۆلدا دا.

یه که مجار له سالی ۱۹۴۶ دا گیرام. پۆلیس شه ش روژی ته واو منی هیناوبرد و داویان ده کرد ناوی راسته قینه ی ئه و نووسه ره یان پی بلیم که به ناوی منه وه نووسراوه بلاو ده کاته وه. ئه وان باوه ریان نه ده کرد که خۆم نووسی بیتم.

دوا ی تپه ره بوونی نزیکه ی دوو سالی ئه م شته به پیچه وانه وه رسوورایه وه، پۆلیس ئه مجار ئیدعای ده کرد که به ناوی دیکه شه وه بابه تم بلاو کردۆته وه. جاری یه که م هه ولّم ده دا بیسه لمینم که نووسراوه کان هی خۆم، به لام ئه مجار ده مه ویست نیشانی بده م که پیوه ندیان به منه وه نیه. که چی له پریکا سه روکه لله ی شاهیدیکی "فره زان" پهیدا بوو، له ملی خوی دا که من نووسراوه یه کم به ناویکی دیکه وه بلاو کردۆته وه. هه ر بهم به لگه یه له سه ر شتیک که ئاگام لئی نه بوو شه ش مانگیان به سه را سووم.

بۆ جاری یه که م له ژیر ورشه و بریقه ی شمشیری دۆسته ئه فسه ره کانم و به هه رای گۆرانی «تانگو» ژنم گوئیسته وه، به لام له جاری دووه مه دا له پشت

تەلبەندى زىندانەۋە ئالاقەى ھاوسەرىيەتيم دا بە خىزانم. ھەروا كە دەيىنن دەسپىكىكى پېشنگدار نەبوۋە.

لە سالى ۱۹۵۶دا لە كىبەركىي جيهانىي تەنز بووم بە يەكەم و خەلاتى «دارخورماي زيرين»م بۇ دەرچوو. ئەو رۇژنامە و گۇقارانەى كە شتەكانى ميان چاپ نەدەكرد، ئەمجار سەرو دەستى خويان بۇ دەشكاند. بەلام ئەم وەزەش زۇرى نەخاياند.

جاريكى ديكە بلاوكردنەۋەى بەرھەمەكانم ياساخ كران... لە سالى ۱۹۵۷دا مەجبور بووم ديسان «دارخورماي زيرين» بېمەۋە، تا جاريكى ديكە نام بچيتەۋە ناو رۇژنامە و گۇقارەكان. لە سالى ۱۹۶۶دا كىبەركىي جيهانىي تەنز لە بولغارستان بەرپوۋە چوو، لەويشدا بووم بە يەكەم و خەلاتى ژيشكى زيرينم وەرگرت.

لە دواى شۇرشى ۲۷ى مانگى ماي ۱۹۶۰ لە توركيە، بە دلخوازي خۇم يەكك لە دارخورما زيرينهكانم بە خەزانەى دەولەت بەخشى، چەند مانگ دواى ئەم رووداۋە لە زىندان توندكرامەۋە. ژيشكى زيرين و دارخورماي زيريني دوۋەميشم بۇ رۇژە خۇشەكانى داھاتو ھيشتۇتەۋە، بەخۇمم وت، بېگومان بۇ رۇژى خۇى بەكەلك دىن.

خەلك پىيان سەيرە كە تا ئىستا زياتر لە دوۋەزار بەسەرھاتم نووسيو، بەلام لە راستدا ئەمە ھىچ سەرسوورمانىكى ناۋى. ئەگەر خىزانەكەم لەجياتى دە كەس بىست كەس بوونايە، ناچار دەبووم پتر لە چوارەزار بەسەرھات بنوسمەۋە. ئىستا ۵۳سال تەمەنمە و زياتر لە ۵۳ كتېم نووسيو و چوارەزار ليرەش قەرزدارم، چوار منال و نەۋەيەكم ھەيە، دووجار ژنم ھىتاۋە لەھەر كامەيان دوومنالم بوۋە. ئىستا بە تەنيا دەژيم. وتارەكانم بە بىست و سى زمان و كتېبەكانىشم بە ھەقدە زمان بلاوكراونەتەۋە، شانۇكانىشم لە ھوت ولاتدا نمايش دراۋن.

تەنيا دەتوانم دوو شت لە خويئەرەكانم بشارمەۋە، يەكەم ماندوۋىيە و دوۋەم تەمەن. جگە لەم دووانە ھەموو كەلېن و قوژبنى ژيانم ئاشكرا و روونە و لەسەر لەپى دەستە. پىم دەلېن باش ماويتەۋە و گەنجتر لە تەمەنت

ديارى دەكەى، رەنگە ئەمەش لەبەر ئەۋە بىت كە ھىندە كارم زۇرە دەرھەتى پىربوونم نىە.

ھىچ كات بە خۇم نەوتوۋە كە ئەگەر جاريكى تر بېمەۋە سەر ئەم زەمىنە ھەر ئەو كارانە دەكەمەۋە كە كردوومن. ئەگەر واپا، پىمخۇشبوو زياتر لە جارى يەكەم ھەول بەدم، زۇر زۇر زياتر و زۇر زۇر چاكتر.

ئەگەر لە ھەموو ميژوۋى مرۇقايەتيدا تاقە كەسيكى نەمر ھەبا، شوپنى دەكەوتم تا رىنمايم بكات، چۇن بكەم ھەتا مردن رووم تىنەكا. بەداخەۋەم كە تا ئىستا شتىكى وا شك نابەم. خەتاي من نىە، ناچارم ۋەك ھەموان بمرم، لەم بابەتەۋە تا بلېى توورەم، چونكا ئەوين و خۇشەويستى ئىنسانەكان و مرۇقايەتيم لە دلدايە.

ئەمە سەربردەيەكى ناتەۋاى تا ئىستاي منە. دەزانم كە خويئەرەكان لە نووسراۋەى دوورودريژ وەرېز و ماندون، ھەريۋيە پىموايە سەرئەنجامى بەسەرھاتەكەى منيش زۇر دوورودريژ نابىت. ئەمن قەت لە كۇتايى ئەم بەسەرھاتە ناگەم. ئەمە ئەو شتەيە كە پىمخۇشە خويئەرەكانم بيزانن.